

Danmark er der omkring 5 pct., der overlever efter 5 år, og i Sverige er det 10 pct. og i USA 15 pct. Jeg vil gerne spørge, om ministeren kender disse tal, og om de er rigtige.

Det sidste spørgsmål angående lungekræft går på, at i kræftrapporten fra februar sidste år er det nævnt, at der opereres alt for få patienter og alt for få patienter får strålebehandling. Hvad vil ministeren gøre for disse patienter, der i dag ikke får den adækvate behandling her i Danmark? De forskellige overlæger erkender jo, at der er et stort mørkt kapitel, hvad angår behandling af lungekræftpatienter. Hvad vil ministeren gøre, for at det kan blive bedre?

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Der ligger ikke sundhedsministeren bekendt et vurderingsgrundlag, et dokumentationsgrundlag, der gør, at man kan sige, at kvaliteten i den danske behandling på lungeområdet eller i øvrigt inden for kræftområdet skulle være ringere i Danmark end i Sverige eller i USA eller i et hvilket som helst andet land. Det er også baggrunden for, at kræftstyregruppen har sat et udredningsarbejde i gang med henblik på at få klaret de forskelle, der er i kræftdødeligheden imellem f.eks. Sverige og Danmark, hvor det kan konstateres, at Danmark ligger 10 pct. under Sverige, forhold, som også hr. Jørgen Winther efterlyser.

Der kan være en masse faktorer. Det kan være et spørgsmål om livsstilens betydning for behandlingseffektiviteten, for behandlingsresultaterne. Det kan være tidlig diagnostik, det kan være, at man får patienten sendt tidligt nok til videre behandling, for at nævne nogle af faktorerne. Det sidder kræftstyregrupperne og kigger på, og de har bl.a. kigget på lungekræft, de småcellede lungekræfttilfælde, og her nok fundet en forklaring, nemlig i retning af, at patienterne skal noget tidligere til behandling.

Min røde lampe lyser.

Formanden:

Hr. Preben Rudiengaard har et tillægsspørgsmål.

Preben Rudiengaard (V):

Jeg hørte ministeren sige, at man havde øget antallet af behandlinger, hvilket er rigtigt, fra 1,7 millioner til 1,9 millioner. Men det er jo helt klart, fordi der så er sket ambulante behandlinger.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke stadig væk finder, at det er urimeligt, at

folk skal vente så lang tid, at ventetiden er steget – hvilket hr. Jørgen Winther også har været inde på – og at man bare har prioriteret ambulante behandlinger og så har glemt de stationært indlagte patienter, dem, der har brug for en hospitalisering, for dem er der også nogle af.

Man kan jo godt smykke sig med flotte tal, men jeg synes, at man har ofret især den stationære patient, hvilket ventetiderne også kan vise. Det vil jeg gerne bede om ministerens kommentar til.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Hr. Preben Rudiengaards teori her finder ingen resonans i tallene.

Det er rent faktisk sådan, når vi ser på de stationære behandlinger, at der er 93 pct., der er blevet behandlet inden for de 3 måneder. Når vi ser på de ambulante behandlinger og dagkirurgien, er antallet af dem, der har ventet mere end 3 måneder, faktisk lidt højere, nemlig 12 pct.

Der er ikke tale om, at man prioriterer det ene område frem for det andet. Det, der er sket igennem de sidste 10-15 år og fortsat vil ske – og der er vi i Danmark faktisk meget langt fremme – er nemlig en overflytning fra stationær behandling til dagkirurgi og ambulante behandling. Så der er ikke tale om, at man prioriterer det ene område frem for det andet, men at man flytter nogle af aktiviteterne, nogle af opgaverne, over i ambulante og dagkirurgisk regi. Og det tror jeg er en rigtig god idé, både økonomisk og også ud fra en patientvinkel.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 77

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne referere til et indlæg, jeg har konstateret i dagens udgave af Jyllands-Posten.

Her skriver formanden for Lægeforeningen, at ca. 10 pct. – eller hver tiende patient – kommer mere eller mindre alvorligt til skade ved mødet med sundhedsvæsenet på grund af utilsigtede hændelser. Disse mange hændelser gentager sig igen og igen, fordi de ikke bliver indberettet og sundhedsvæsenet derfor ikke lærer af dem.

Han skriver også, at med hensyn til at prøve at se på at få løst problemet har både den tidligere og nu den nuværende sundhedsminister ligesom sagt, at det vil de ikke tage sig af, for det er